

Fundament całej wiary katolickiej: kim jest Bóg, kim jesteś ty i dlaczego istniejesz

Istnieją prawdy, których nie tylko się studiuje: one podtrzymują całe życie.

Pierwszy artykuł Credo nie jest po prostu zdaniem nauczone w dzieciństwie ani mechaniczną formułą powtarzaną podczas Mszy Świętej. Jest kamieniem węgielnym całej katolickiej wizji świata. Jest początkiem całej teologii, całej prawdziwej antropologii, całej moralności i całej nadziei.

„Wierzę w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi.”

W tych kilku słowach ateizm upada, materializm zostaje skorygowany, współczesny chaos otrzymuje odpowiedź, sens cierpienia zostaje oświetlony, a godność człowieka zostaje objawiona.

Dziś żyjemy w epoce, w której wielu potrafi korzystać z technologii, ale nie wie, kto ich stworzył. Mówi się o postępie, ale ignoruje się początek. Ubóstwia się wolność, ale nie zna się jej celu.

Dlatego powrót do Credo nie jest nostalgią: jest duchowym przetrwaniem.

I. „WIERZĘ”: NAJBARDZIEJ REWOLUCYJNY AKT W SCEPTYCZNYM ŚWIECIE

Powiedzieć „wierzę” nie znaczy „sądzę”.

To nie jest mglista emocja.

To nie jest kulturowa preferencja.

To nie jest odziedziczona tradycja przyjęta bez refleksji.

Wierzyć, w sensie katolickim, oznacza przylgnąć rozumem i wolą do Prawdy objawionej przez Boga.

Wiara nie niszczy rozumu: ona go podnosi.

Rozum i wiara: dwa skrzydła ku Bogu

Tradycyjny katechizm naucza:

Wiemy, że Bóg istnieje, ponieważ rozum to wykazuje, a wiara to potwierdza.

To jest kluczowe.

Kościół nigdy nie nauczał wiary irracjonalnej. Od Ojców Kościoła po świętego Tomasza z Akwinu chrześcijaństwo broniło prawdy, że samo stworzenie woła o istnienie Stwórcy.

Jak rozum to wykazuje?

1. Porządek wszechświata wymaga porządkującej inteligencji

Nie może być projektu bez Projektanta.

2. Każdy skutek ma przyczynę

Nic nie może absolutnie samo z siebie powstać z niczego.

3. Wewnętrzne prawo moralne wskazuje na Prawodawcę

Sumienie nie jest chemicznym przypadkiem.

4. Przygodność świata wymaga Bytu koniecznego

Gdyby wszystko zależało od czegoś innego, nic by nie istniało.

Innymi słowy:

Niewiara w Boga wymaga więcej irracjonalnej wiary niż wiara w Niego.

II. BÓG JEST JEDEN: PRZECIWIW STAROŻYTNEJ WIELOBOŻNOŚCI I WSPÓŁCZESNYM BOŻKOM

Wiara katolicka głosi absolutną prawdę:

Jest tylko jeden Bóg.

Nie wielu.

Nie bezosobowe energie.

Nie „wszechświat”.

Nie „matka ziemia”.

Nie „moja prawda”.

Jeden prawdziwy Bóg: wieczny, nieskończony, doskonały, czysty duch.

Nowe bożki nie zniknęły; zmieniły jedynie nazwy

Dawniej czczono Baala.

Dziś czci się pieniądź.

Dawniej składano kadzidło posągom.

Dziś poświęca się duszę przyjemności, władzy, publicznemu wizerunkowi i ideologii.

Człowiek zawsze coś czci.

Pytanie nie brzmi, czy czci, ale co czci.

A gdy przestaje czcić Boga, kończy na czczeniu rzeczy niższych... nawet samego siebie.

III. „OJCIEC”: BOSKIE OJCOSTWO, KTÓRE

NADAJE SENS CAŁEMU ISTNIENIU

Nazywanie Boga Ojcem nie jest sentymentalną metaforą.

To prawda o ogromnej głębi.

Bóg jest Ojcem na trzy sposoby:

1. Wieczny Ojciec Syna

Odwiecznie Ojciec rodzi Syna.

Nie stworzonego.

Nie późniejszego.

Lecz współistotnego.

Tutaj wchodzimy w wzniosłą tajemnicę Trójcy Przenajświętszej.

2. Ojciec całej ludzkości przez stworzenie

On nas stworzył.

On nas zachowuje.

On nami rządzi.

Nie jesteśmy biologicznymi przypadkami.

Nie jesteśmy produktami przypadku.

Jesteśmy stworzeniami umiłowanymi przez Boga.

3. Ojciec przez łaskę chrześcijan

Przez Chrzest jesteśmy dziećmi przybranymi.

To zmienia wszystko.

Nie modlimy się do kosmicznej siły.

Modlimy się do naszego Ojca.

Współczesny kryzys ojcostwa jest także kryzysem duchowym

Gdy niszczy się postać ojca w społeczeństwie, trudniej jest zrozumieć Boga.
A gdy odrzuca się Boga Ojca, kultura staje się sierotą.

Cywilizacja bez Ojca ostatecznie się gubi.

IV. „WSZECHMOGĄCY”: BÓG MOŻE WSZYSTKO... ALE NIE TAK, JAK WYOBRAŻA TO SOBIE CZŁOWIEK

Boska wszechmoc nie oznacza dowolności.

Bóg może uczynić wszystko, co odpowiada Jego doskonałej naturze.

Dlaczego więc nie może grzeszyć?

Ponieważ grzech nie jest mocą.
Jest słabością.

Kłamstwo nie doskonali.
Psuje.

Śmierć nie wywyższa.
Ogranicza.

Bóg nie może przestać być Bogiem.

Jego moc nie polega na sprzeczności, lecz na absolutnej doskonałości.

To ma ogromne konsekwencje duchowe:

- Żaden grzech nie jest większy niż Jego miłosierdzie.

- Żaden chaos nie przewyższa Jego Opatrzności.
- Żaden wróg nie pokona Jego planu.

Świat często wydaje się poza kontrolą.
Ale nie jest poza rządami Boga.

V. „STWORZYCIEL NIEBA I ZIEMI”: WSZYSTKO POCHODZI OD BOGA

Stwarzać oznacza uczynić coś z niczego.

Tylko Bóg stwarza.

Człowiek przekształca.
Bóg stwarza.

To obala dwa współczesne błędy:

Materializm:

Materia nie jest wieczna.

Panteizm:

Bóg nie jest wszechświatem; Bóg stworzył wszechświat.

Niebo i ziemia obejmują:

- Aniołów
- Materię
- Czas
- Przestrzeń
- Prawa natury
- Człowieka

Nic nie istnieje poza zależnością od Niego.

VI. OPATRZNOŚĆ: BÓG NIE PORZUCIŁ SWOJEGO STWORZENIA

Bóg nie jest nieobecny zegarmistrzem.

Nie stworzył świata po to, by zostawić go samemu sobie.

Bóg zachowuje, rządzi i dopuszcza

Tu znajduje się jedno z najtrudniejszych pytań:

Jeśli Bóg rządzi wszystkim, dlaczego istnieje zło?

Nauka katolicka rozróżnia:

Bóg chce dobra

Bóg dopuszcza pewne zła, aby wyprowadzić większe dobra

Najwyższy przykład:

Krzyż.

Największa zbrodnia w historii (zabicie Syna Bożego) została dopuszczona, aby dokonano się największe dzieło miłosierdzia (Odkupienie).

To nie banalizuje cierpienia.

Ale potwierdza, że nic nie wymyka się odkupieńczej mocy Boga.

VII. ANIOŁOWIE: NIEWIDZIALNY ŚWIAT JEST REALNY

Współczesność wyśmiewa aniołów i demony jako symbole psychologiczne.

Wiara katolicka naucza czegoś radykalnie innego:

Aniołowie istnieją.

Są stworzeniami:

- Inteligentnymi
- Duchowymi
- Wolnymi

Zostali stworzeni, by chwalić Boga.

Bunt Lucyfera

Grzechem aniołów była pycha:

„Nie będę służył.”

I to pozostaje istotą każdego buntu przeciw Bogu.

Każdy grzech powtarza, w miniaturze, echo Lucyfera.

VIII. DEMONY, POKUSA I WOJNA DUCHOWA

Mówienie o diable nie jest średniowiecznym fanatyzmem.

To chrześcijańska doktryna.

Szatan nienawidzi człowieka, ponieważ człowiek został powołany do chwały, którą on utracił.

Jak kusi?

- Pycha
- Nieczystość
- Rozpacz
- Letniość
- Błąd doktrynalny

Jak go zwyciężyć?

Katechizm streszcza to z nieśmiertelną mądrością:

Czujność

Modlitwa

Umartwienie

Nie ma poważnego chrześcijaństwa bez walki duchowej.

IX. ANIOŁ STRÓŻ: TWÓJ NIEWIDZIALNY TOWARZYSZ

Każda wierna dusza ma Anioła Stróża.

To nie jest pobożna poezja.
To stałe nauczanie Tradycji.

Twój anioł:

- Chroni
- Inspiruje
- Ostrzega
- Wstawia się

Jaka współczesna tragedia:

Wielu konsultuje horoskopy... ale ignoruje swojego Anioła Stróża.

X. CZŁOWIEK: OBRAZ BOGA, A NIE PRODUKT CHAOSU

Czym jest człowiek?

Rozumnym stworzeniem złożonym z ciała i duszy.

Tutaj znajduje się odpowiedź na wielki współczesny kryzys antropologiczny.

Nie jesteś tylko biologią.

Nie jesteś tylko pragnieniem.

Nie jesteś tylko materią.

Masz nieśmiertelną duszę.

Godność człowieka nie zależy od:

- Wieku
- Użyteczności
- Zdrowia
- Produktywności

Zależy od tego, że został stworzony na obraz Boga.

Dlatego każda kultura, która zaprzecza duszy, ostatecznie degraduje ciało.

XI. GRZECH PIERWORODNY: RANA, KTÓRA WYJAŚNIA ŚWIAT

Bez tej doktryny świat wydaje się niezrozumiały.

Dlaczego istnieją:

- śmierć?
- cierpienie?
- pożądlivość?
- niesprawiedliwość?
- skłonność do zła?

Ponieważ człowiek upadł.

Adam nie popełnił „mitologicznego błędu”.

Popełnił realne nieposłuszeństwo z realnymi konsekwencjami.

Grzech pierworodny wyjaśnia:

Pragniemy dobra... ale czynimy zło.

Szukamy porządku... ale tworzymy chaos.

Ludzkość nie jest po prostu „niedoinformowana”.

Jest zraniona.

XII. MARYJA NIEPOKALANA: CHWALEBNY WYJĄTEK

Tam, gdzie Adam upadł,

Chrystus odkupuje.

Tam, gdzie Ewa została zraniona,
Maryja została zachowana.

Niepokalane Poczęcie

Maryja została poczęta bez grzechu pierworodnego dzięki uprzedzającym zasługom Chrystusa.

Nie potrzebowała mniej Zbawiciela.
Otrzymała zbawienie w sposób doskonalszy.

XIII. OBIECANY MESJASZ: MIŁOSIERDZIE ZACZYNA SIĘ W KSIĘDZE RODZAJU

Po Upadku Bóg nie porzuca.

Obiecuje Odkupiciela.

Od tego momentu cała historia ludzkości się zmienia.

Cały Stary Testament jest oczekiwaniem.
Nowy jest wypełnieniem.

Chrystus nie pojawia się niespodziewanie.
Jest Mesjaszem obiecany od początku.

XIV. DLACZEGO TEN ARTYKUŁ CREDO JEST

DZIŚ TAK PILNY?

Ponieważ współczesny świat zaprzecza właśnie tym prawdom:

Zaprzecza Bogu → relatywizm

Zaprzecza Stwórcy → nihilizm

Zaprzecza duszy → materializm

Zaprzecza grzechowi → moralne zepsucie

Zaprzecza diabłu → duchowa naiwność

Zaprzecza Odkupicielowi → rozpacz

Credo nie jest reliktem:
Jest mapą duchowego przetrwania.

ZAKOŃCZENIE: WIEDZIEĆ, SKĄD POCHODZISZ, ABY WIEDZIEĆ, DOKĄD ZMIERZASZ

Pierwszy artykuł Credo odpowiada na najbardziej decydujące pytania:

Kto cię stworzył?

Bóg.

Dlaczego istniejesz?

Aby Go poznać, kochać i służyć Mu.

Dlaczego świat jest zraniony?

Z powodu grzechu.

Czy jesteś sam?

Nie. Masz Opatrzność, łaskę, aniołów i Odkupiciela.

Jaki jest twój cel?

Niebo.

Wierzyć w Boga Ojca wszechmogącego to nie pusta formuła:
To odzyskać rzeczywistość.

W czasach zamętu powrót do Credo oznacza powrót do domu.

Bo ten, kto wie, że został stworzony przez Boga...
żyje inaczej.

A ten, kto wie, że ma Ojca...
nigdy naprawdę nie jest sierotą.